

1886-08-10

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Nanny Bech
Eline Lange
Johan Lange
Petrine Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 37

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange bifalder, Joakim og Agnete Skovgaards plan om at rejse til Capri for vinteren, for at Agnete skal komme sig godt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 37

d. 10 Aug. 1886.

Kjære Joakim!

Tak for det dejlige jublende Brevkort fra Fødselsdagen! Du kan være vis paa, naar mine Børn er paa Toppunktet, saa er jeg der ogsaa!! Det var da ogsaa det yndigste fredeligste Billede, Du malede for os; siden det ikke kan komme i (Glas og) Ramme, som Dine øvrige Billeder, tænkte jeg paa at det skulde ligge sammen med et Brev fra Moder og aet fra Bothilde i den pene Mappe, jeg fik til min Confirmation. Jeg haaber da ikke, Du tager Dig nær, at der endnu i mit sidste Brev var en lille vemodig Efterklang. Du skal rigtignok have Ros for at være saa "standhaftig en

-2-

Tinsoldat", at Du ikke taber Modet om det ogsaa gaaer lidt op og ned. Bliv bare ved at være frejdig, det er bedst for Jer alle 3. Jeg gik før hen og spurgte Holstein om der var noget, som kunde forebygge Opkastninger, saa sagde han at det kunde maaske hjælpe at komme Sadavand |i Mælken| deri, eller hvis I ikke har det saa lidt tør Natron; men jeg haaber at det kommer for silde, ligesom mine øvrige gode Raad. Saa talte han om "søde Supper", som vi bruge herhjemme. Det har hun vist slet ikke faaet, sagde jeg, for jeg har nævnet dem i Begyndelsen af Sygdommen, "Nej, Lægerne dernede kiender dem vel ikke*", men de Syge pleje ellers netop at taale de søde Supper saa godt." For øvrigt sagde han igjen, hvor let en ringe Diætfeil |i Reconvalescensen| kunde foraarsage Tilbagefald, hvilket han havde seet baade paa Hospitaler og i private Huse.

|*og saa vil de vel ikke lade den Syge faa dem. |

-3-

Saavidt jeg forstod ham, kaldte han denne Tid, fra Højdepunktet indtil nu: Krisen", og Reconvalescensen senere hen, naar Feberen helt var ophørt og hun kunde taale forskjelligt. Mangfoldige hjertelige Hilsener maa Du bringe Agnete fra ham, sagde han saa venligt. –

I Søndags var den søde gamle Frk. Bech her paa Vejen til Nielsens; vi var glade over at vi alle vare hjemme.

Det er sandt, der er 2 Ting, som jeg har glemt at udtale min Glæde over.

Først Din Ide at være paa Capri i Vinter; det synes jeg er mageløst! jeg er nemlig bange for Rom af flere Grunde, og da jeg antager at Agnete ikke bliver stærk nok til at være herhjemme i Vinter, vil vi begribeligvis hellere have hende et godt Sted ude. Desuden er Du jo bleven forfærdelig sinket i Dit Arbejde, saa Du vel bedst vilde kunne indhente det ved at blive ude. Det andet var at jeg ikke har faaet udtalt mig om hvor smukt det var af Din Onkel at ville sende Dig en Hjælpende,

-4-

han er rigtignok en elskelig gammel Mand. -

Idag har Fader været til Begravelse i Roskilde. Det var hans kjære gamle Ven Pastor Tolstrup, som er død. Vi var nys sammen med ham til Faster Thrines Jordefærd; han har for resten længe været svag, men det var sørgeligt at Lægerne nu da han blev syg i Sommer sendte ham til Karlsbad, saa han døde der. Fader har i gamle Dage sunget Quartet med ham, han havde saadan en dejlig Stemme. Fader er nu den sidste tilbage af Quartetten, de 2 andre d'Origny og Oxholm holdt han ogsaa forfærdelig meget af. - Imorgen rejser Fader til Svendborg, hvor Petrine M. og Ingrid ere for Tiden. -

Det var gamle Caroline, som skulde have Takken for Guttaperchaet; jeg var netop borte, da hun styrtede ud og købte det og Uldtøjet, og sagde med Taarer i Øinene: "kan jeg ikke gjøre andet for Agnete, saa kan dette dog maaske komme til Nytte"; - det var rart at det kunde bruges!

Stakkels Kim! som endnu er Sygevogter og ikke kan komme til at male! Hvor skal de 2 sortøjede Modeller anvendes? for jeg synes ikke det kan være paa noget af de Stykker, Du omtalte i Cathrines Brev. Faaer vi dem rigtig at se? eller skal man (ane) |skimte| dem, saadan som Z.'s Juno imellem Høstpigerne?

Hvem der kunde afløse Eder engang imellem ved Agnetes Seng! Lad mig vide om Hundene blev lukke inde;

|da Fader i gamle Dage i Falkoneer-Alleen havde gastrisk Feber, var der ogsaa en Hund, som underholdt ham hver Nat til vor Fortvivlelse. - Hils nu Din "lille Madam" fra Moer og dig Du altid maa gjætte rigtigtigt, naar Du gjætter, at hun har det godt. - Jeg har beundret hendes Nerver, som efter alt, kunde taale Festdagens Støj og Musik. - Tak for alle Dine kjære Breve! Gud være med Eder.

Moder|

2. 10 Aug. 1886.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 37

Kjære Jacobine!

Tak for det dejlige jublande Brev
for Fødselsdagen! Du kan være vis
for, naar mine Brev er på Toppunktet,
ser du det ogsaa!! Det var da
ogsaa det yndigste, frodligste Billede.
Du malte for os, siden det blev
sammen: (Glas og) Rammene, som
dine andre Billeder, sandt er det
at det skulde ligge sammen med et
Brev for Moder og et for Bathilde
i den gamle Mappe, og fik det min
Confirmation. Jeg tænker, da du, der
siger sig nok, at det endnu i mit
sind Brev var en lidt venlig
Efterslæng. Du skal vistnok have
Rov for at være saa skænkkelig.

Tak for alle dine Breve!
Med venlig hilsen
Jens

Tinseldat, at der ikke lader Mødel
om at agere gæst og gæst.
Bliv her ved at være frejdig, det
er bedst for jer alle. I, god for
hen og spurgte Holsten om der var
nøget, som kunde foretage Opdræ-
ningen, saa sagde han at det kunde
manre kjelde at komme. Saa
vendt i den, eller hvis et Maas det
saa lidt for Natron, men i den
Bee at det kommer for sig, lige
som mine dørge Gade Raad. Der
delte han om, søde Supper, som
vi borte hertjemme. Det her
hvis vi stot ikke fandt, sagde j,
for j, her nævnet den i Regne-
delene af Lygdommen. Nej,
Løgnen derude findes den vel
ikke, men de Lygde pleje ellers
nedej at taale de søde Supper
saa godt. Forøvrigt sagde han
j, hvor led en ringe Død fæl
i Reconvalescenten, som
kunde foresæge Tilbagefæ-
rdet, han havde set. Både
for Hospitaler og i private Huse.

Saa vilde j, fortalt ham, delte han
denne Tid, for Højte punktstet, indtil
den i Krisen, og Reconvalescenten
saaere han, naar Feberen held var
afstødt og han kunde laale for sig, j,
Mangfoldig, hjertelig Velkommen, naar
den bringe Agnete fra ham, sagde
han der ventet.
Saa vilde j, den søde gamle Frd. Børn
for paa Nogen til Næsten, vi var glade
over at vi alle var hjemme.
Det er sandt, det er i Ting, som j, har glæde
i at indtale min Glæde over. Det er din Læge,
at være paa Capri i Vinter, det synes j,
er meget godt, j, er nemlig, bange for
Roue af flere Grunde, og der j, anden
for at Agnete ikke bliver stød ved
at være hertjemme i Vinter
vild vi begribe sigs hellere have den
de et godt. I den inde. Desuden var
Du jo blaven forførbet, indet i
dit Orkester, saa du vel bedst
vilde komme indtænke det den
at blive inde. Det andet var at
j, ikke har færd utalt mig om
hvor smukt det var af din Overbe-
at ville sende dig en Højgæde,

de fader, gamle dog i faderens-Åldeens havde gæstet i faderens-Åldeens, som der ogsaa
en kiste, som mængder ham hvor det var fortvivlelse; — faderen
der "lille mælkens" fra Nu og da en del men gamle mængder, men

han er rigtig nok en eldret gammel Mand. —

Idag har Fader været til Begravelse i Roskilde. Det var hans Zore gamle Ven Pastor Tolstrup, som er død. Vi var nye sammen med ham til Fader Thines Fordeford; han har forresten langt været syg, men det var dog ligesom at Løgnen kom da han blev syg; Sommer sendte hans til Karlsbad, saa han døde der. Fader har i gamle Dage sunget Gæstet med ham, han havde saadan en dejlig Stemme. Fader er nu den sidste tilbage af Gæstet, de 2 andre i Origny og Oxholm holdt han ogsaa forfærdet meget af. — Imorgen rejser Fader til Svendborg, hvor Petrine Mr. og August ere for Tiden. —

Det var gamle Caroline, som skulde have Fader for Gæstpercheat; hun var netop borte, da hun styrtede ned og gik det og ledt det, og sagde med Taaen: "Præne; — Dan j' ikke gøre andet for Agnete, saa Dan sette de maaske komme til Nykke; — det var vist at det kunde bruges!"

Skæls Kier! som endnu er i Gæstet og i den som me til at male! Hvor skal de 2 forfærdede Modeller anvendes? for j' synes der det der var mere angik af de Lyfkes, der omfattede i Catharines Brev. Fader vi den rigt at se? eller skal man (sætte) dem, saadan som j' Jøns imellem Høstpræne?

Hvem der ender afløse det engang imellem ved Agnetes Læg? Lat mig vite om Hændene blev lukket inde;